

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 23/24
12.3.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Весне Филиповић, председника већа, Весне Павловић-Нинковић и Весне Дамјановић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., чији је пуномоћник Радојко Денић, адвокат из Уба, ВВ из ... и ГГ из ..., против тужених ДД из ..., ЂЂ из ... и ЕЕ из ..., које све заступа Милоје Томић, адвокат из Ваљева, улица Синђелићева бр. 31 и умешача на страни тужених, ЖЖ из ..., чији је пуномоћник Александар Бугарин, адвокат из Београда, улица Скендербегова 3/3, ради утврђења службености пролаза, одлучујући о жалби тужилаца АА и ББ изјављеној против пресуде Основног суда у Убу П 1979/21 од 19.09.2023. године, у седници већа одржаној дана 12.03.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужилаца АА и ББ из ... и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Убу П 1979/21 од 19.09.2023. године у ставу првом изреке.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена жалба тужилаца АА и ББ изјављена против става другог изреке пресуде Основног суда у Убу П 1979/21 од 19.09.2023. године.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење о трошковима поступка, садржано у делу става трећег изреке пресуде Основног суда у Убу П 1979/21 од 19.09.2023. године у односу на тужиоце АА и ББ, тако што се обавезују тужиоци АА и ББ да солидарно са тужиоцима ВВ и ГГ, туженима ЂЂ, ДД и ЕЕ на име трошкова парничног поступка исплате износ од 1.009.000,00 динара, у року од 15 дана по пријему писменог отправка пресуде.

ОДБИЈА СЕ захтев тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка, као неоснован.

Образложење

Пресудом Основног суда у Убу П 1979/21 од 19.09.2023. године ставом првим

изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужилаца АА и ББ, обоје из ..., којим је тражено да се утврди да су тужиоци на основу одржаја стекли право службености пролаза пешице, путничким возилом, камионом, трактором са прикључцима и пољопривредним машинама преко послужне катастарске парцеле бр. ..., земљиште под зградом и другим објектима у површини од 0.00,34 ха, земљиште под зградом и другим објектом у површини од 0.00,32 ха и пашњак II класе 0.12,20 ха, укупне површине 0.12,86 ха уписане у Лист непокретности бр. ... КО ..., у корист повласне кат.парцеле бр. ..., њива III класе у површини од 2.67,89 ха и њива IV класе у површини од 0.32,80 ха, укупне површине 3.00,69 ха из Листа непокретности бр... у КО ..., за долазак тужилаца са јавног пута Брезовица – Врело, КП ... у КО ..., до повласне КП бр. ... њива III класе у површини од 2.67,89 ха и њива IV класе у површини од 0.32,80 ха укупне површине 3.00,69ха из Листа непокретности бр. ... КО ..., која службеност је преко послужне парцеле бр. .. у КО ..., која је уписана као власништво правног претходника ЗЗ бившег из ..., дефинисана контуром од шест крајњих тачака чији положај је дефинисан у државном координантном систему правоуглим координатама (Y,X) и на међусобним сукцесивним растојањима од тачке 1 (Y-74206667.83, X-4927946.13) до тачке 2 (Y-7420666.06, X-4927942.15) у дужини од 4,10 метара, од тачке 2 (Y-7420666.86, X-4927942.15) до тачке 3 (Y-7420650.04, X-4927955.79) у дужини од 21,66м до тачке 3 (Y-7420650.04, X-4927955.79) до тачке 4 (Y-7420629.37, X-4927969.83) у дужини од 24,98м, од тачке 4 (Y-7420629.37, X-4927969.83), до тачке 5 (Y-7420630.40, X-4927972.60) у дужини од 2,95м од тачке 5 (Y-7420630.40, X-4927972.60) до тачке 6 (Y-7420652.28, X-4927958.53), у дужини од 26,00м и од тачке 6 (Y-7420652.28, X-4927958.53) до тачке 1 (Y-7420667.83, X-4927946.13) у дужини од 19,90м одакле се службеност даље простире преко кат.парцеле ... КО ... власништво непарничара ИИ из ... и ЈЈ из ... са уделом од по 1/2 преко које парцеле је дефинисана контуром од четири крајње тачке чији је положај дефинисан у државном координантном систему правоугаоним координатама (Y X) и на међусобним сукцесивним растојањима по тачакама ближе наведеним у ставу првом изреке ожалбене пресуде, а даље се протеже преко кат.парцела бр. ... и ... КО ... која су у својини непарничара КК и ЛЛ из ..., као заједничара при чему је иста преко КП бр. ... и ... у КО ... дефинисана контуром од 8 крајњих тачака, чији је положај дефинисан у државном координантном систему правоугаоним координатама (Y X) и на међусобним сукцесивним растојањима од тачака ближе наведених у ставу првом ожалбене пресуде, где тужиоци улазе у своју повласну парцелу бр. ... у КО ... и преко ње долазе до свог кућивног плаца КП бр. ... у КО ... што би туженици ЂЂ из ..., ДД из ... и ЕЕ из ... као правни следбеници ЗЗ бившег из ... у катастру непокретности уписаног власника послужне кат.парцела бр. ... у КО ..., били дужни признати и тужиоцима дозволити несметани пролаз описаним службеним путем преко КП ...у КО ... све у року од 15 дана од дана доставе преписа пресуде. Ставом другим изреке одбачена је тужба тужилаца ВВ и ГГ оба из ... Ставом трећим изреке обавезани су тужиоци АА, ББ, ВВ и ГГ да солидарно туженима ЂЂ, ДД и ЕЕ, на име парничних трошкова исплате износ од 1.315.100,00 динара у року од 15 дана.

Благовременом жалбом тужиоци АА и ББ побијали су ову пресуду у целости због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 ЗПП, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

У одговору на жалбу туженици су предложили да се жалба тужилаца одбије као

неоснована.

Апелациони суд у Београду испитао је првостепену пресуду у смислу члана 386 ЗПП, наставши да је жалба тужлаца делом неоснована, делом недозвољена, а у односу на решење о тршковима поступка делимично основана.

У поступку пред првостепеним судом нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које повреде овај суд као другостепени пази по службеној дужности, а неосновано се у жалби тужилаца указује на битну повреду поступка из тачке 12 ове законске одредбе. Изрека побијане пресуде је јасна и разумљива, као и разлози о битним чињеницама који су јасни и непротивречни, па јој се законитост и правилност могу испитати.

Према чињеничном стању утврђеном у првостепеном поступку, спорним правцем службености кретали су се правни претходник тужилаца АА и ББ, сада покојни ЉЉ, који је био првобитни тужилац, а преминуо у току поступка, те је поступак настављен у односу на његове наследнике АА и ББ, као и да су се тим правцем кретали тужиоци ВВ и ГГ, до покретања овог спора и то само и искључиво у договору и по одобрењу првобитно туженог ЗЗ, правног претходника сада тужених ЂЂ и ДД и ЕЕ. У току поступка је преминуо првобитно тужени ЗЗ те је поступак настављен у односу на његове наследнике ЂЂ, ДД и ЕЕ. Покојни ЉЉ је био искључиви власник КП бр. ..., површине 0.40,00 ха која представља кућни плац, а био је сувласник са уделом 3/4 идеална дела на кат.парцели ... и њиви IV класе у површини од 0.32,80 ха из Листа непокретности ... КО ..., док је тужилац ВВ власник кат.парцеле бр. ..., а тужилац ГГ власник кат.парцеле бр. ... Покојни ЗЗ, је био искључиви власник кат.парцеле бр. ... укупне површине 0.12,86ха уписане у Лист непокретности бр. ... КО ... Правни претходници тужилаца и сами тужиоци су се одувек кретали преко парцеле правног претходника тужених, тако што су туда пролазили отварајући и затварајући капије и то искључиво и само уз одобрење покојног ЗЗ који им је то дозвољавао из добрих суседских односа. У току поступка ВВ и ГГ су продали своје катастарске парцеле бр. ... и ... умешачу ЖЖ. Налазом вештака геодетске струке утврђен је правац пружања службености пута као и упућујућих праваца који су показани и били предмет обиласка суда на лицу места. Како се тражена службеност за долазак до парцела тужилаца, према налазу вештака, завршава на граници кат.парцела бр. ... и ... власништво овде умешача то постоји прекид службености пролаза преко парцеле тужених до парцеле тужилаца, а недвосмислено је утврђено да се власник кат.парцела бр. ... и ... противи усвајању тужбеног захтева и установљавању права службености преко њихових парцела. Како службеност није тражена преко парцела бр. ... и ... то не постоји потпуна легитимација у овом спору у погледу континуитета дужине и правца пружања истог. Током поступка је утврђено да су тужиоци ВВ и ГГ продали своје парцеле што није ни било спорно, те код њих не постоји правни интерес за вођење овог спора из којих разлога је суд њихове тужбе одбацио као у ставу другом изреке ожалбене пресуде. Како се службеност може остварити и имати сврху утврђивања само ако се иста утврди на свим парцелама преко којих се простире и ако се сви власници тих парцел обавезу на поштовање службености и дозвољавање тужиоцима њихово коришћење, то је првостепени суд нашао да је неоснован тужбени захтев прецизиран поднеском од 16.01.2023. године обзиром да тужба није усмерена против свих јединствених супарничара а то су власници кат.парцела бр. ... и ... из којих

разлога је одбио тужбени захтев као неоснован у ставу првом ожалбене пресуде

Оцењујући жалбене наводе тужилаца АА и ББ, овај суд је закључио да је правилна одлука првостепеног суда из става првог изреке, којом је одбијен као неоснован тужбени захтев тужилаца АА и ББ да се утврди да су тужиоци по основу одржаја стекли право службености пролаза преко послужне парцеле ... КО ... у корист повласне парцеле бр. ... КО ... Разлоге које је за одлуку дао првостепени суд у свему као правилне прихвата и овај суд.

Наиме, стварна службеност према члану 49 Закона о основама својинско правних односа, представља право власника једне непокретности да за потребе те непокретности (повласног добра), врши одређене радње на непокретности другог власника (послужно добро), односно да захтева од власника послужног добра да се уздржава од вршења одређених радњи које би иначе имало право вршити на својој непокретности. Стварна службеност се према члану 51 овог Закона заснива правним послом, одлуком државног органа или одржајем, те се стварна службеност сагласно одредби члана 50 цитираног Закона врши на начин којим се најмање оптерећује послужно добро. Према члану 54 истог Закона стварна службеност се стиче одржајем када је власник повласног добра фактички остваривао службеност за време од 20 година а власник послужног добра се томе није противио. Ставом 2 истог члана је прописано да се стварна службеност не може стећи одржајем ако је вршена злоупотребом поверења власника или држаоца послужног добра, силом, преваром или ако је службеност уступљена до опозива.

У конкретном случају тужиоци АА и ББ, као сувласници повласног добра катастарске парцеле ... КО ... тужбеним захтевом траже да се утврди да су на основу одржаја стекли право службености пролаза преко парцеле тужених ... као послужног добра, те да се та службеност пролаза даље простире преко катастарске парцеле бр. ... КО ... власништво непарничара ИИ и ЈЈ обоје из ... и преко катастарских парцела ... и ... КО ... које су у својини непарничара КК и ЛЛ – умешач у овом спору а који се противи праву проласка преко његових парцела. Тужбом нису као тужени обухваћена сва лица – власници парцела преко којих тужиоци траже право службености пролаза.

Одредбом члана 211 ЗПП предвиђено је да нужно супарничарство постоји ако по закону или због природе правног односа тужбом морају да се обухвате сва лица која су учесници материјално правног односа. Ако сва лица нису обухваћена тужбом као странке суд ће да одбије тужбени захтев као неоснован. О нужном супарничарству суд води рачуна по службеној дужности.

Предмет тужбеног захтева је утврђење права службености пролаза по основу одржаја преко парцеле туженог бр. ... али и преко парцела..., ... и ... чији су власници лица која нису обухваћена овом тужбом. Следствено наведеном било је нужно тужбом обухватити и лица који су власници парцела преко којих тужиоци траже простирање службености пролаза, односно ова лица морају бити учесници материјално правног односа који је предмет спора а сагласно одредби члана 211 став 1 Закона о парничном поступку. Како тужбом нису обухваћени сви нужни супарничари као странке, тужбени захтев тужилаца је правилно одбијен као неоснован.

Супротно жалбеним наводима тужилаца чак и у ситуацији да се власници парцела бр. ..., ...и ... КО ... неprotиве праву пролаза односно не спорне службеност пролаза, а што овде није случај, они морају бити обухваћени тужбом на страни тужених, сагласно одредби члана 211 ЗПП.

Код оваквог става суда, осталим жалбеним наводима не доводи се у сумњу правилност утврђеног чињеничног стања и донете одлуке, па исти нису посебно ни образлагани.

Са наведених разлога применом члана 390 ЗПП одлучено као у ставу првом изреке.

У поступку претходног испитивања жалбе тужилаца АА и ББ изјављеној на став други изреке ожалбене пресуде, овај суд је оценио да је иста у овом делу недозвољена.

Наиме ставом другим изреке ожалбене пресуде одбачена је тужба тужилаца ВВ и ГГ због непостојања правног интереса, па обзиром да тужиоци нису јединствени и нужни супарничари у овом спору, то тужиоци АА и ББ, немају правни интерес за изјављивање исте што њихову жалбу у овом делу чини недозвољеном.

Из изнетих разлога, у смислу одредбе члана 401 став 1 тачка 1 ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 са изменама и допунама), у вези са члалном 378 истог закона, одлучено је као у ставу другом изреке пресуде.

По налажењу Апелационог суда одлука о трошковима парничног поступка садржана у ставу трећем изреке ожалбене пресуде је заснована на погрешној примени одредбе члана 153 и 154 ЗПП. Наиме Апелациони суд налази да све трошкове које је првостепени суд досудио туженима нису били нужни и неопходни за вођење ове парнице, јер по налажењу Апелационог суда туженици имају право на накнаду само оних трошкова који су били неопходни и нужни за вођење парнице а који се односе на: заступање од стране пуномоћника из реда адвоката (једне странке) на седам одржаних рочишта по 38.250,00 динара, приступ на два неодржана рочишта (једне странке) по 21.375,00 динара, заступање (три странке) на шест одржаних рочишта по 76.500,00 динара, приступ (за три странке) на три неодржана рочишта по 42.750,00 динара, састав одговора на тужбу (једне странке) 33.750,00 динара и састав једног образложеног поднеска (за три странке) 67.500,00 динара у складу са важећом АТ у време пресуђења и трошкове вештачења 10.000,00 динара у складу са ТТ, из којих разлога је овај суд преиначио решење о трошковима поступка и донео одлуку као у ставу трећем изреке на основу одредбе члана 401 тачка 3 ЗПП.

Применом члана 165 став 1 ЗПП, одбијен је захтев тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка, као неоснован, будући да трошкови састава одговора на жалбу у смислу члана 154 ЗПП, не спадају у нужне и неопходне трошкове за вођење поступка.

Председник-већа судија

Весна Филиповић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић